

Al·locució del vicealcalde de Castelló de la Plana, Javier Moliner Gargallo, en la inauguració de l'acte commemoratiu del 75 aniversari de les Normes de Castelló, *De Castelló a Bolonya*

Avui estem ací perquè Castelló i el ciutadans i ciutadanes que estimem la nostra llengua, enguany estem d'aniversari. Han passat 75 anys des d'aquell acte en la Casa Matutano del carrer Cavallers, però l'esperit de les normes del 32 segueix tan viu com aquell any.

Les normes de Castelló són un document senzill, a penes són 34 pautes ortogràfiques per ajudar-nos a establir criteris per a tots els parlants i escriptors. Darrere eixa simplicitat, les Normes del 32 és el document de la valentia de les persones que sabien quina era la veritable riquesa de la llengua, que és unir i no separar.

La llengua serveix per a aproximar, per comunicar-se, per entendre's i no per allunyar-se ni buscar la dispersió.

Perquè la llengua està viva, és canviant, deu sempre millorar, deu d'adaptar-se als temps i a les necessitats dels seus parlants. Devem mantenir la seua integritat sense que l'excés de zel ens faça caure en l'anquilosament o en el seu allunyament de la realitat que l'envolta.

I la realitat és que avui Castelló és una ciutat rica perquè llueix amb satisfacció i sense humilitat que vam ser la seu d'este important document que va possibilitar la unió de catorze entitats i 52 personalitats del món social i cultural de la Comunitat Valenciana. Vam ser el lloc elegit per a este gran pacte que s'amagava darrere l'ortografia per una raó essencial: Castelló és una ciutat sense ruptura lingüística. Ho demostrem cada dia perquè l'ús de la nostra llengua ací, a la nostra ciutat, es fa de manera natural i perquè saber valencià, parlar valencià, és un motiu d'orgull per a qualsevol castellonenc o castellonenca.

En la nostra Ciutat, conrear la llengua no ha de ser una obligació, sinó un dret de tots els ciutadans i ciutadanes. Hem d'evitar les impossicions i convertir en un orgull ser capaços d'entendre'ns en el mateix idioma.

La llengua és un mitjà de comunicació, una ferramenta que no és patrimoni dels territoris, si no de les persones. Per si mateixa, la llengua no és res si ningú la parla, si cap persona no la utilitza. Aquelles normes van ser l'inici d'un important procés d'ensenyament i revalorització de la nostra cultura i la nostra parla i avui reprenem esta voluntat de fomentar al màxim l'ús de la llengua i el seu consum com a element d'integració.

Les normes del 32 es van redactar amb dues premisses ben clares: unificar criteris d'ortografia en funció de l'aplicació de la filologia i, una cosa igual d'important: introduir-les contemplant la realitat social de l'època.

L'editorial de la publicació Taula de Lletres Valencianes deia en l'època que "per arribar a la unificació lingüística no veiem més que un camí. No és el de les autoritats...ni el de la imposició, sinó el de l'acord".

Esta jornada és l'avançament de molts actes que reviuran en Castelló aquells dies i aquell sentiment d'unió i d'unitat. Donem exemple, 75 anys després, des d'ací, des de Castelló i mantinguem viu l'esperit conciliador i enriquidor fonamentat en la unitat i el consens.

Castelló de la Plana, 15 de novembre de 2007